

BETREFT: Internetconslutatie Wijziging besluit BRP i.v.m. verkorten inschrijftermijn vreemdelingen e.a.

Zaanstad, 17 januari 2017

Geachte heer, mevrouw,

Vorig jaar vernamen mijn medewerkers en ik van het voorgenomen besluit om de koppeling tussen de diensten Basisregistratie Personen (BRP) en Stichting Interkerkelijke Ledenadministratie (SILA) door te snijden. Een nadelig besluit, nadelig voor kerk en samenleving. Enkele redenen van mijn standpunt licht ik toe vanuit rooms-katholiek gezichtspunt.

Indien bovengenoemd besluit van kracht zou worden, zou dat tot gevolg hebben dat kerkgenootschappen niet langer informatie doorgegeven krijgen, nodig om het ledenbestand te kunnen blijven verversen, nodig ook om correct en adequaat op een situatie te reageren. Men denke hier aan situaties waarin een wijziging in een huishouden optreedt en gevolge van: geboorte van een kind, verhuizing of overlijden van een persoon.

Dat er personen of gezinnen zijn die niet regelmatig participeren in het kerkelijk leven, en ook in bovengenoemde situaties niet direct bericht geven of contact hebben met de kerk, moge duidelijk zijn. De band tussen kerklid en kerk hechter danwel lossier kan zijn. Dat wil, althans bij katholieken, niet zeggen dat men geen lid meer wil zijn van zijn/haar kerkgemeenschap, of buiten beeld wil raken bij zijn/haar kerk. Zeker bij katholieken zien wij een grote groep die nauwelijks participeert in de traditionele zin van wekelijkse kerkbezoek, maar zich daarentegen ook niet laat uitschrijven, integendeel er prijs op stelt katholiek te blijven en financieel bij te dragen aan het behoud en onderhoud van monumentale kerkgebouwen in steden en dorpen.

Van een persoon die zich niet bij formele act heeft laten uitschrijven bij zijn/haar kerk - iets wat altijd voor iedereen mogelijk is - is evident dat hij/zij zichzelf als lid blijft beschouwen, en er dus voor hem/haar geen inbreuk wordt gepleegd op diens privacy door in de basisgegevens rekening te houden met iemands kerkelijke status.

Los van de vraag naar privacy geve men zich er ook rekenschap van, hoe kerken als vrijwilligersorganisaties binnen de samenleving zich intensief bezighouden met het bieden van geestelijke, soms ook materiële zorg, het begeleiden van mensen met armoedeproblematiek en nabijheid in situaties van eenzaamheid en het bemoedigen en steun bieden aan gezinnen. Kerkgebouwen, inclusief niet zelden hun kunstobjecten, behoren niet alleen gelovigen toe, maar zijn cultuurschatten van heel de samenleving en kunnen in de komende tijd van grote waarde blijken in het nimmer eindigend proces een samenleving te vormen met meer saamhorigheid, vertrouwen en besef van waarden, waarvoor Jan Terlouw in zijn toespraak van 1 december 2016 heeft gepleit.

Ik heb er dan ook alle vertrouwen in dat bovengenoemd besluit tot loskoppeling van BRP en SILA wordt heroverwogen, en uiteindelijk om redenen van prudentie en uit respect voor kerkelijke motivatie tot verbindend handelen en uit zorg voor een basis waarop religieus erfgoed kan voortbestaan, van effectuering wordt afgezien.

Mede namens mijn medebestuurleden en medewerk(st)ers, bijzonder de vrijwilligers die zich wekelijks belangeloos voor het bijhouden de parochiële ledenadministratie inzetten, verblijf ik,

met vriendelijke groet,

drs. F.J. Bunschoten
pastoor-voorzitter